

Politik, som er begyndt af den højtærede Indenrigsminister, og som har været fortsat i nogen Tid, nemlig at paalægge en Art frivillig eller tvungen Eksportafgift. Det har vi jo gjort endnu saa sent som med Smørret, som vi fik een Pris for, naar vi solgte til Sverige, og en anden, naar vi solgte til England, og atter en anden, naar der blev solgt paa det indenlandske Marked. En saadan Politik kan gaa for en Tid, men den kan blive farlig i Længden, thi de Herrer maa huske, at hvad man faar mere gennem en saadan skjult Eksportafgift, kommer vor Industri, vort Landbrug og vort Haandværk til at betale i Form af højere Priser paa Raastoffer, f. Eks. Træ og Jern, og jeg er sikker paa, at den højere Pris, vi faar fra Sverige og Finland for Smør, kommer vi til at betale tilbage; og da vi ikke altid regner rigtigt — det gjorde vi ikke, da vi forhandlede med Tyskland, saaledes som jeg før har paavist —, er det muligt, at vi taber mere, end vi vinder. Overfor England har vi ikke kunnet gøre det, men det er jo ogsaa England, der har begyndt med den Politik overfor os. I Marts 1919 tog man for engelske bedste Durham Kul til Eksport til Danmark 85—90 shillings, medens Indlandets Pris var 37 shillings. Indlandsprisen dækkede, efter hvad der er opgivet, Produktionsomkostningerne, og vi gav altsaa $2\frac{1}{2}$ Gang saa meget som Produktionsomkostningerne. Dette var Udtryk for en ganske bestemt Politik, det kan jeg se af den Liste over Kulraterne, som jeg har liggende foran mig. Dette gjaldt den Gang endog Bunkerkul, altsaa Kul til Skibenes Hyrrum. Nu er det som bekendt blevet forandret. Englands Politik paa dette Omraade vil bevirke, at vi egentlig kommer til at betale England for meget, saaledes at England stadig er i Stand til at trække paa os. Jeg skal blot tage en Vare som Middlesborough pick iron Nr. 3. I Marts 1918 var Indlandsprisen 95 shillings, og i Marts 1919 var Indlandsprisen den samme, men Eksportprisen var steget fra 114 shillings til 145 shillings. Det er med andre Ord en ganske bevidst Politik fra Englands Side, som er ret farlig for os.

De udenlandske Tilgodehavender falder i to Arter: de tysk-østerrigske og de engelsk-amerikanske. Vore udenlandske Tilgodehavender er steget fra 68 til 420 Millioner i Bankerne; de er imidlertid senere gaaet tilbage til 365 Millioner. Det er sket paa to Maader; Bankernes udenlandske Tilgodehavender er gaaet tilbage dels ved, at vi har maattet betale Eng-

land en hel Del, fordi vor Betalingsbalance overfor England i Aar f. Eks. indtil det allersidste har været meget daarlig, og dels ved, at Bankerne har aflæstet paa Publikum deres Markbeholdninger. Det skete, medens Marken, som de Herrer lagde Mærke til, en kort Tid stod i 35; naar en Bank sælger, staar altid de Papirer, den er interesseret i, højt. Men jeg gentager det, jeg sagde før, at skal vi se paa vore udenlandske Tilgodehavender, maa vi ikke nøjes med at se paa Bankernes Konto: Udenlandske Tilgodehavender, men vi maa ogsaa se paa Diverse Debitorer, hvor maaske de mest omvistelige af de udenlandske Tilgodehavender i Virkeligheden skjuler sig. Saa har vi desforuden en Del udenlandske Møntbeholdninger og fremmede Obligationer i Bankerne. Jeg ved ikke, hvor meget fra hvert Land, Endelig ejer private mange Markfordringer, private ejer mange Fordringer paa finsk Valuta, og endelig ejer jo vore store Rederier mange Fordringer paa Sterling og Dollars. Med Hensyn til, hvor meget det betyder at ligge med Sterling, skal jeg blot minde om, at Aktieselskabet De forenede Svineslagterier i Fjor betalte Udbytte, ikke paa Svin, for dem havde de ikke slagtet nogen af, men de havde nogen Sterling, de kunde slagte; de havde købt Sterling til 16 og solgt dem til 19, og det var det, de betalte Udbytte af. Der ligger altsaa en hel Del Sterling paa private Hænder udenfor Bankerne; jeg har gjort et Forsøg paa at opgøre, hvor meget det er; det skal jeg straks komme til. Men selve det, vi skal bedømme, Bankernes Betalingsevne og Nationalbankens Betalingsevne, beror jo paa, til hvilken Kurs den fremmede Valuta er optaget i Regnskaberne. For Nationalbankens Vedkommende hørte vi af det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), hvorledes den er optaget pr. Juli 1918; hvorledes den er optaget i de andre Banker, ved jeg ikke, men de Herrer maa i hvert Fald huske paa, at der skal tabes en hel Del paa de fremmede Valutaer, og det er ikke blot paa tyske Mark og ikke blot paa østerrigske Kroner, det er ogsaa paa italienske Lire, og naar alt kommer til alt, er jeg ikke en Gang sikker paa, om den Kurs, hvori den franske Franc staar, ikke er alt for høj i Forhold til den økonomiske Tilstand, dette Land befinder sig i. Bankerne har imidlertid i denne Tid øjensynlig aflæstet en Del. Men naar jeg nu husker paa, at de københavnske Bankers Egenkapital i Øjeblikket er 420 Millioner,